

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Kodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Tehilim

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 595 [1834 oder 1835]

Widmung

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9176

אל כבוד הרב המתרגם

הוא נר דורנו ותפארת עמו השלם

רבי משה ב"ר מנחם נ"י נצה

מאת המבאר הוא הצעיר כחלמידיו

יואל ברי"ל.

למנצח בנגינות מזמור-לדוד.

מנעים זמירות ישראל!

פְּעֻמֵיךָ בְּשִׁירֵי הוֹד,

אֶל-מָה אֶעֱרַכֶם בִּי-נַעֲמוּ? —

בגדולות הליכותיך

בן נפלאו סלה.

תורה הורה בישרון אל,

אשר דת, באר הואלת (1) —

עלית למרום, קניית חכמה,

למד ליעזב חק ומשפט,

מפי עליון יצוא יצאו.

או מקדם סלות לו

ארחות הגיון פנימי וחיצון (2);

ישר לכתו מחטוא בלשונו;

הכן צערו מצעד גברי;

מאין עוד-פנות אל-שמי כזב.

כו

(1) אמרו חז"ל על פסוק הואיל משה באר את התורה שתרגמה לשנעים לשון.
(2) פירוש על באור מלות ההגיון להרמב"ם ז"ל.

בן עקבות מבחר רועים (*).

במעגליך עתה נודעו!

נצחת בנגינותיו! השבלת משכיל!

אצלת מרוחו ברכה לנו

רוחו רוחך, ומלתו על-לשונך:

מלתו מנפת נוטפת,

על-לשונך מצוף מתקה,

מה אערך-לה, פי-נעמה? —

בגדולוח הליכותיך

בן נפלאו סלה.

ירושלים (*), ירושת שלום!

הכי מורשה מאתך נתנה:

יפדת עוז בה למורשה

מידי לא-קם-כמוהו —

הוא הורה ויכוננה! —

אנה חלק, רוחי!

ועד-אן תמלל

לספר מלאכותיו?

מספר עצמו סלה!

אמרתי אגידה ואדברה,

והנה החשיתי — כי נאלמתי.

חס לבי בקרבי,

ובלשוני אין מלה:

יען יקרך פי-רב

מהרבות תהלה. — —

(*) דוד האמור עליו וירעם בתום לבנו ונתנוות נפיו ינחם.
 (**) ספר נעים אף נחמד אשר חזר הרב בל"א, תוכו רלוף אהבת השלום והאמת, שמו וקופתמו של הקב"ה הן הם יסודי התורה אשר לנו משה מורשה קהלת יעקב.